

CENZURAT.

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEKLAP

1936. OKTÓBER
20.

IV. ÉVFOLYAM
30. szám

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 6-87.

APRÓSÁGOK • TARKASÁGOK

A téli toborzóverseny.

Feltételek:

Kis olvasóink közül már eddig is többen jelezték, hogy a téli toborzóversenyre ők is beneveznek. Erre az érdeklődésre s arra számítva, hogy a többi cimborák is nagy buzgalommal fognak majd résztvenni a versenyen, a mai számunkban kiirjuk a *téli toborzóversenyt*. A verseny egész télen tart, husvétkor fogjuk a verseny eredményeit kihirdetni s az ajándékokat is elküldeni.

A verseny feltételeit már ismeritek. De röviden ismét megírjuk. Mit jelent ez a kitétel: *a toborzóversenyen résztvenni?* Azt jelenti, hogy minden olvasónk igyekszik megnyerni kis barátait és barátnőit, hogy ők is rendeljék meg az Új Cimborát. Ha aztán a szülők is beleegyeznek a megrendelésbe, egy 3.50 banis postai levelezőlapon megírják a dolgot. Elég annyit írni: Tek. Kiadóhivatal! Kérjük szíveskedjenek az Új Cimborát 1936. karácsonytól, vagy 1937. januártól vagy 1936. nov. vagy decembertől (egy szóval attól kezdve, amikortól megrendelték a lapot) küldeni Nagy Péter III. el. ot. Satumare, Str. Stefan cel Mare 20. alá. (Vagy arra a címre, amelyikre rendelik.) Kelt, aláírás — és kész a levél, megcímezték Az Új Cimborá kiadóhivatalának Cluj, Baron L. Pop No. 5.

A toborzásra fel lehet kérni a szülőket, rokonokat, nagyobb testvéreket is.

A toborzóverseny díjai:

Erre legkiváncsibbakk olvasóink, hogy vajjon mit nyernek az ügyes toborzók? Hát eláruljuk. A verseny I. díja (tehát a legtöb- bet toborzó díja) *egy pár élő galamb lesz* Muntyán István Cluj fajgalamb-tenyészetéből. A II-ik díj épp ilyen értékes díj lesz, *egy aranyos élő, pirosszemű, fehér nyuszi*, amelyet a cluji református cserkészcsapat ajánlott fel az Új Cimborának. A III-ik díj nyertese könyvet, vagy festékkészletet nyerhet.

Az I. díjért legkevesebb 10 előfizetőt kell toboroznia, a II-ik díjért is vagy 6—8 új kis cimborát, különben nem adjuk ki a díjakat.

No kis versenyzők fel a munkára! Husvétig bőven van időtök a toborzásra!

Humor.

Felelet a földrajzból.

Bécs mellett a Duna folyik, Róma mellett a Tiberis, Páris mellett a Rajna, London mellett a Temse. Ebből látjuk, hogy a nagy folyók nagy városok felé igyekeznek.

Hófehérke.

Írta: Dr. Dobos Ferenc.

2

Riadtan néz hátra s hát egy vén boszorkányt lát ott. Meséskönyvbe lerajzolva olyat sokszor látott.

— Ki vagy? Hogyan jöhettél a zárt ajtón be ide?

— Seprünyélen, hogy lehessek a segítségire.

Királyasszony, ha lelkét az ördögnek eladja, oly csodatükröt kap, melynek a hátulsó lapja minden napon egy nézésre szebbé teszi százzal. És mikor szebb a világon már csupán csak száz van: egy belenézéssel megint tízzel megy előbbre; majd még eggyel. Legszebb asszony lehet már jövőre. Itt az írás... A verével kell ezt aláírja. Tüvel szúr az újján egyet — s alá is van írva.

Elhagyja a tükört, . . . nézi s nagy örömmel látja, — hogy szépülni kezd arcának mindenik vonása. Megakarja köszönni a — boszorkánynak. Hol van? Nincs az sehol. Mint a kámfor elpárolgott onnan. A tükörrel kel azután — s azzal fekszik este, arca egyre szebb lesz, bár most — nincs semmi rá festve. És amikor felesége lesz a jó királynak: a szépségben előtte már — csak kevesen állnak. De tudta, hogy nemsokára — ő kerül az élre; hisz meg volt rá útja-módja — a csoda tükrében.

Hogy meglátta Hófehérkét, hogy sokkal szebb nála: lelke megtelt irigységgel, de mást mondott szája. Ha a király látta, akkor szerette, dicsérte. Azt mondta az életét is odaadná érte. De amikor magában volt, csak ölt: a méreg, hogy pár nap múlva ily szavát hallá a tükrének: minden más nőt megelőztél, de e lányon nincs hatalma az ördögnek. Akármilyen sokan jönnek: hatalmuknak itt már vége, e leánynál testi szépség — szép lelkének tiszta képe.

Sokat dúlt-fúlt a királyné, mikor egymagában — volt, de még sem mutatta, mert azt gondolta: hátha — lesz alkalom, hogy valahogy — eltegye az útból: kedvében járt a királynak, s a kis lánynak újból. Izent hát a tatár népnek — titkon, hogy támadja — meg országát. Gondolta, hogy a király majd arra — háborúba kell menjen és itthon hagyja őket. S egy gyermeket akkor majd csak — valahogy megölhet. Akkor ő lesz a legszebb nő — az egész világon! Megszerzi az elsőséget akármi-lyen áron.

Nemsokára porral lepelt — fáradt hírnök vágta, — a királyhoz, hogy határán — az egész tatár had! „Hol a lovam! Hol a kardom! míg a hazát védem, kormányozd te az országot, kedves feleségem!” Amikor a végét mondja, kengyelben a lába, s már vágta a tatár ellen a véres csatába. (Folytatjuk.)

Kályha mellett.

Ha ülök benn s a kályha tűzpiros
sugarait kacagva szórja szét,
míg kinn a szél remegtetően dudol
és ső ét felhőket ringat az ég.

S a szélben egy kis árva koborol,
ki csak sejtí: milyen jó a meleg . . .
Ha bekopogtatna ajtótokon
adnátok-é majd ne' i egy csöpp helyet?

Ha bekopog majd az ajtótokon
nálatok majd testvérré talál?
És mondjátok-e: testvérek vagyunk,
és mondjátok-e: szívünk várva-vár . . .

(Gödöllő)

HOLLÓ ERNŐ.

Felhívás

**a romániai magyar iskolák vezetőségeihez, lelkészeihez
és tanítóihoz.**

Az új iskolai év beálltával újabb, súlyos gondokkal küzd a tanítótság. Hogyan hajtsa végre az új tanterv követelményeit és emellett a kisebbségi szempontoknak is elegett tehessen, hiszen ezért létesült és létezik iskolája.

Minden Kartársam jól tudja azt, hogy nem lehet mindent elvégezni az iskolában, ezért segédeszközök után néz, hogy a gyermek iskolán kívül is tudja fejleszteni tudását és megfelelő szellemben nevelődhesse.

Több kartársammal behatóan tárgyaltam e felől és arra a szilárd meggyőződésre jutottam, hogy alkalmasabb és tanítás-nevelés céljait jobban megértő egyetemes gyermek-újság, mint az Uj Cimborá, nincs.

Az egymással való levelezéssel, mely a lap útján történik, a szerkesztői üzeneteken át folyó bírálat, nevelés, bátorítás, dicséret, a nyomtatott betű erejével tiszszeresen, százszorososan hatásosabb. A játékos könnyű modorban közölt apró világismeretekkel az Uj Cimborá szinte egyedülálló gyermekújság.

Ha azt tekintjük, hogy ez az egyedüli gyermekújság, amely évek óta bámulatraméltó sikerrel virágkertiészeti akciót folytat, örömmel kell megragadnunk minden eszközt, hogy tanulóink körében ez általánosan elterjedjen. Hiszen az új tanterv szigorúan előírja a virágkertiészeti. A rajzoktatása, kis színdarabjai, népdal közlései, költeményei, szórakoztató meséi, tanító meséi, mely a szövetkezeti eszmét szolgálja páratlanul álló gyermekújsággá teszi e lapot.

A tanító munkájában segédeszköz, a tanuló

jóbarátja, játszópajtása, nevelője, szórakoztatója az Uj Cimborá, mindamelllett a Kartársak észrevételeit, kívánságait örömmel fogadja és anyagi erejéhez mérten meg is valósítja.

Hírneves gyermekírók utódja a lap írója, szerkesztője, semmiben sem maradvá el Pósa Lajos, Benedek Elek, Gaál Mózes mögött. Mellette áll a Minerva R. T. teljes erejével, kiváló felszerelésével, eszközeivel.

Nemcsak a hazai, hanem a külföldi tanügyi lapok is elismeréssel írnak róla.

De legjobban a kedves Kartársaim fognak meggyőződni a fenntartak valóságáról, ha ezt a kedves, friss, élénken szerkesztett gyermekújságot iskolájukba bevezetik, tanulóikkal, ha lejenkint gyűjtve is össze az előfizetési díjat, megrendeltetik.

Kérem kedves Kartársaimat fogadják épen olyan szeretettel szívükbe e kis lapot, mint, amilyen szeretettel íródik annak minden sora.

Ne sajnáljanak tőle egy kis fáradságot, időbeli áldozatot, mikor ez a lap óriási anyagi áldozatokkal, nehéz munka fáradságával készül.

Hisszük és bízunk abban, hogy a szeretettel intézett felhívásunk visszhangra talál a katolikus tanítótság szívében és szíves pártolásukra az Uj Cimborá sok ezer példányban teljesítheti majd áldásos missióját.

Baciu, 1936. október hó.

Szeretettel köszönt kartársatok:

Simon Sándor

róm. kath. igazgató-tanító.

Jan Wolski:

Meséből valóság.

Fordította: Kormos Jenő.

(19. folytatás.)

— És ti — kislányok? — Mondjátok, ismertek-e olyan kislányokat, mint a csópp Mancsi, ki az orrát mindenbe beleüti, vagy olyanokat, mint Hajnalka, aki a legszebb ruháját fel-szabta a babájának?

— Ismerünk! Ismerünk! Lépten-nyomon találkozunk olyan leányokkal! Mi magunk sem vagyunk jobbak!... Olyan jó a nagyokat utánózni és azt csinálni, amit ők szoktak!

Minden leány ezt mondaná nekem, aki ezt a kis regényt elolvassa... Eltaláltam?... Mert minden leánynak olyannak kell lennie, amilyenek ők!

*

S más országokban talán nincsenek olyan Antik, Misik, Vilmosok és Hajnalkák?

Dehogyan nincsenek! Ott is éppen olyanok a gyermekek!

Minden gyermek, legyen az lengyel, magyar, orosz, francia, román, angol, amerikai, kínai, japán, vagy néger, — ha csak egy kis életrealitás van benne, szereli a felnőttek személyét és munkáját utánózni, hogy ezáltal ő is valami figyelemreméltót tehessen.

Egyik gyermek olyan, mint a másik.

*

Hány gyermek is lehet a világon?

Millió! tízmillió! százmillió!

Képzeljük csak el: mennyi haszontalanságot vihet véghez annyi gyermek?!

Csak azért, mert nem tudják jól utánózni a felnőtteket.

— De — ha megtanulják a szövetkezeti játékot — nyomban elfelejtene minden haszontalanságot! Ahogy Anti és Hajnalka tettek... Hát érdemes valamit utánózni, mikor az ember valódi játékot játszhat?

És mi történne, ha a világ összes gyermekei szövetkezetet játszanának?

*

Egy gyermek magára semmi figyelemreméltót sem tudtam véghezvinni. De nemcsak a gyermek, hanem a felnőtt, érett ember sem.

De a gyermekek, ha megalkották a maguk iskolai szövetkezetét, olyan tárgyakat készítenek benne, melyeknél különbeket felnőtt emberek sem volnának képesek előállítani. Mert sokat jelent a békés, megértő együttműködés, még akkor is, ha apró gyermekesereg munkájáról van szó.

Hát még, ha egy nagy város minden iskolai

szövetkezete egy mindnyájuk érdekét képviselő nagy csoportban egyesül? Ó! Azok tudnak aztán még nagy dolgokat!

És ha minden kerületi csoport egy nagy, országos központban egyesül? Egy olyan központban, mely az összes gyermek- és ifjúsági szövetkezetek érdekeit képviseli! Abból lesz még aztán hatalmas egyesület! Kerek egy millió hűséges taggal. Ó, ilyen nagy központot sokat kellene alapítani!

De, ha minden országban megvolnának a gyermekeknek és az ifjúságnak a maguk iskolai szövetkezetei és ha ezek a szövetkezetek az országos központon kívül még egy mindnyájuk javát szolgáló, nagy nemzetközi központban egyesülnének, — mi lenne akkor?

— Akkor az egész világ sokkal jobb lenne!

*

És mindezt olyan csintalan gyermekek akarták keresztülvinni, mint Anti, Zsuzska, Pista, Hajnalka és sok más, hozzájuk hasonló.

Testvér! Kart karba öltve

Egy táborba tömörülve,

Öleljük át a nagyvilágot,

Legyen egy gondolat szíveinkbe!

S ne hagyjuk a tábort.

(Mickiewicz—Dézsi Zoltán zenei átültetése.)

HATODIK RÉSZ.

Vajjon csak mese?

Meghívás.

Több, mint tíz év telt el.

Elég hosszú idő, mialatt nagyon, de nagyon sokat változott a világ arculata.

*

A mi ifjúságunk életében is nagy változások történtek.

Kezdetben csak itt-ott volt egy-egy iskolai szövetkezet. Most már kivétel nélkül, minden iskolában van.

Régebben az iskolai szövetkezetek teljesen egyénien intézték ügyeiket. Mindenik csak a saját jelentéktelen erejével dolgozott. Most mindenik egy kerületi központba van bekapcsolódva. S minden kerületi központnak van egy nagy, országos központja.

Közben ugyanígy alakult a helyzet a föld minden országában. Ahol csak gyermekek és ifjak vannak, ott szövetkezeteknek is kell lenniük.

És pár évvel ezelőtt az ifjúsági szövetkezetek nemzetközi központja is megkezdte működését.

*

Ezen idő alatt én is megváltoztam. Megöregedtem.

Mikor a mi jó ismerős Antink a háztétön játszott kéményseprősdit, — még fiatal voltam és hajamba egy szürke szál sem vegyült.

Pár év múlva, mikor ugyanaz az Anti kiküldöttként utazott az iskolai szövetkezeket nagygyűlésére, halántékomon már ezüstös hajszálak jelentkeztek.

Most már az egész fejem ezüstösödik.

Az idén a havason nyaraltam. Ott töltöttem egész szabadságomat. Egy napon levelet hozott a pósta, cégjelzéses borítékban. Géppel volt írva:

A LENGYELORSZÁGI IFJUSÁGI SZÖVETKEZETEK
KÖZPONTI EGYESÜLETE.

AZ ABRAMOWSKI EDUÁRDRÓL ELNEVEZETT IFJUSÁGI SZÖVETKEZET
HAVASI TELEPE, MAGORKA HEGYÉN

Magorka, 19... július 9-én.

Mélyen Tisztelt Uram!

Mivel tudomást szereztünk arról, hogy jelenleg környékünkön időzik, élünk az alkalmal és szövetkezetünk nevében tisztelettel meghívjuk körünkbe, pár napra.

Utolsó állomásunk — Beszkid.

Kérjük, lehetőleg e hó 15-én méltóztassék jönni. Az állomásnál jó, üléses szekérrel várjuk.

Remélve, hogy meghívásunkat szívesen fogadja, maradunk

mély tisztelettel:

(cégbélyegző és aláírások.)

Ugye nem is szükséges leírnom, mennyire megörvendtem ennek a meghívásnak?

— Vajjon mi a céljuk vele? — gondoltam magamban, nagy örömmel találgatva ezt is, azt is.

Még aznap válaszoltam, hogy a meghívást elfogadom.

És elérkezett július tizenötödike. Éppen vasárnap volt.

Réggel korán kimentem az állomásra, egy kis bőrönddel, meg hegymászóbottal a kezemben. Ragyogó napfényben úszott minden. Derős, tiszta idő, friss levegő vett körül, olyan levegő, amilyen csak a havasokban szokott lenni. És a környék milyen felségesen szép volt!

Beérkezett a vonatom. Hamar felugrottam és már robogtunk tovább.

A kocsik csaknem üres volt. Csak pár utas volt benne. Beszédbe elegyedtem szomszédaimmal és többek között elmondtam nekik utazásom célját. A végén kitűnt, hogy mindannyian nagyon jól ismerik a magorkai szövetkezeti telepet.

Az utasok egyike beszélni kezdett róla.

Ezelőtt hat évvel, vagy talán még régebb, egy kirándulótársaság érkezett havasunkba. Tíz-tizenöt nagyobb fiú és leány, meg a tanítók.

Körülbelül két hetet töltöttek nálunk.

Egyszer, naplemente előtt felmásztak a Magorka hegy csúcsáig. Nagyon megtetszett nekik az a szép hely.

Már hogyne tetszett volna mikor onnan a magasból olyan jól láthatták az egész Tátra hegységet, mintha a tenyerükben lett volna! Leírhatatlan volt lelkesedésük.

A hegy tetején lévő menedékházban töltötték az éjszakát. A következő napon már terveztek egymás között:

— Meg kellene vennünk ezt a Magorkát.

Nyomban érdeklődni is kezdtek a menedékházban, hogy a hegy ki tulajdonát képezi.

De akkor egyikük sem gondolta, hogy azok a gyermekek komolyan forgatják fejükben a hegy megvételét. Azt hittük, hogy tréfáltak.

Látogatásuk után még gyakrabban érkeztek a kiránduló fiúk és leányok, Lengyelország minden részéből.

Ha valami iskolai kirándulást terveznek a környékünkre, az csak Magorka hegyére irányulhat. Az ország egész fiatalsága úgy megszerette a Magorkát, hogy csakhamar elhatározta annak megvételét. És tekintélyes összeget gyűjtött erre a célra.

Végül a következő év novemberében két úr érkezett a havasba. (Folytatjuk.)

A jókedvű Miki.

Miki paitás, virágos a kedve.

Ugyan bizony hol jártunk az este?

— Hol-e? hát szüreten, ahol édes mustot

fitam,

Jókedvemben minden ügyes kislányt táncra

fittam.

Thaj! tnuhaj! mondta a szülő vig öre,

Adjon Isten vidám szüretet jövőre!

Add vissza a babaruhát.

Kati, Bözsi két jó barát,
Együtt varrtak babaruhát;
Kati ép a szoknyát varrta,
Bözsi csak nevetett rajta.
— Milyen ruha! Én Istenem!
Száz év kell, míg felismerem!
Szoknya, bluz, vagy micsoda?
Ha ez kész lesz, nagy csoda!
— Ne csúfolódj! Néked varrtam,
De te csak mind nevelsz rajtam!

Braşov.

Nézd, be jól áll, nézd be kedves,
Most lesz csak a baba rendes.
— Nekem nem kell! Ez csúf ruha!
Én már szebbet varrtam volna.
Erre bontni, tépni kezdte
Szegény babát majd szélszedte.
Kati nézte a rossz kislányt
Haragosan. Miket csinált!
Azután elsírta magát:
Add vissza a babaruhát!

NEMES NAGY MÁRTA.

Az eltévedt gyermek.

— Gyermekszínjáték. —

SZEREPLŐK:

Manci, Sári, Apa, Anya, Nyúltanító, Nyuszi,
Füles, Tapsifüles, Tapsi, Farkas, Medve.

(Manci kisasszony húzza Sárikát kézenfogva.)

I. jelenet.

MANCI: Na gyere már, ne félj! Mindjárt Tündérországba érünk. Ott lesz jó dolgunk, lesz aranyunk, ezüstünk, még sok-sok csokoládénk. Egész nap ehetünk.

SÁRIKA: De nekem nem kell semmi. Én haza akarok menni. (Kihúzza a kezét.)

MANCI: Oh, de csacsi vagy! Hát menj csak. Egvedül is odatalálok.

SÁRIKA: Jaj, ne menjen, Mancika, eltéved! Aztán még farkassal találkozik, mint Piroska, vagy a medvével.

MANCI: Nem félek semmitől. Nekem sok, sok arany kell, hogy babát, cukrot, mindent vehessek. Te járd meztláb, fázzál, éhezzél!

SÁRIKA: Nem baj, majd vesz édesanyám, ha lesz pénze; addig jó így is. Imádkozunk, aztán majd ad az Isten. Jöjjön, menjünk haza!

MANCI: Menj csak magad.

SÁRIKA: No hát, Isten áldja (visszaindul, a színpad széléről visszanéz). Kérem, jöjjön! Az anyukája búsulni fog.

MANCI: Majd örvend, ha meglátja, mit hozok!

SÁRIKA: Nem hiszem. De én már megyek.

II. jelenet.

MANCI (egyedül): Hogy is mondta Ili? Hogy van a mesében? A fenyőkön túl van egy nagy fa, ott jobbra kell térni, aztán a bokroknál balra, végül egyenes irányba egész a barlangig, aztán ott van a nagy aranykapu. (Elmegy a színpad végéig.) Csak az a baj,

hogy nem látom a nagy fát. Már kezd is sötétedni és egy kicsit fázom. Jaj, miért is jött tem el? Igaz hát, az Ili babája nagyon szép, olyan kellene nekem is. Kértem Anyukától. Mondtam, hogy itt van karácsony. Mind lehullott a sok levél s az almafánk is alszik, hát kell karácsonynak is jönnie s vele az angyal akkor hozhat egyet. Erre Anyuka azt felelte, mi szegények vagyunk, hozzánk nem hoz az anyjai olyan nagy babát, azt sem tudnók, hova tegyük. Iliék gazdagok, palotájuk van. Aranyba, ezüstbe öltöztethetik. No ilyet, hogy mi szegények vagyunk, mikor van macskánk, kutyánk, tíz tyúkunk. És még befőtünk is van a kamaránkban. Nagyon jó! Az egyik nem volt jól bekötve, aztán megkóstoltam. (Körül-néz.) Jaj, hogy sötétedik. Sárika már hazament. Nem fázik, mint én. Pedig ez a kabát jó meleg. Sárika jobban fázhatott, mert neki nincsen ilyen jó kabátja. Sárikáék már igazán szegények. Neki nincs is apukája, aztán az anyja dolgozni jár, de kevés pénzt kap. Ma nálunk mosott, panaszkodott Anyukának, hogy nincs télire valója. Azért hívtam Sárikát, hogy neki is adjanak a tündérek minden jót. És most ez a köszönet, hogy itthagyt. Óh, a hálátlan! (Sétál, körül-néz.) Mégis ma már nem juthatok el Tündérországba. Vissza kellene menjek, mert fázom nagyon. Merről is jöttünk? Igen, tudom már. (El.)

NYÚLTANÍTÓ (kivül kezdi a kiabálást.): Ez a legveszedelmesebb hely. Erre jár róka, farkas, medve. Mindeniknek fáj a foga a nyúl-pecsenyére. Azért kísértetek el eddig. Most menjetek szépen haza. A káposztást kerüljétek, már úgyis levágták még a torzsát is. No, Isten vezéreljen. (Elindul. A nyúlak hajlongva kísérik.)

NEÚLAK: Kezeit csókolom, tanító bácsi!

NYUSZIKA: Játszszunk, gyerekek!

FÜLES: Hallod, hogy nem szabad!

TAPSI: Dehogy nem, én tudok egy szép játékot.

TAPSIFÜLES: Jaj, én nagyon félek, hátha jön a farkas.

TAPSI: Igazi nyúl szived van, te gyáva, te. Fogódzatok körbe! (Mind körbeállnak, csak Tapsifüles nem. Nyúlak körbe forognak és éneklük:)

Erdő szélén káposztá, sok kis nyuszi jár oda, jár oda,
Szedi a sok káposztát, ropogtatja a torzsát, a torzsát.

De a vadász puskájával épen arra vár,
Felhuzza a kakasát, elsüti a nagy puskát, nagy puskát.

A nyuszi nem várja, azért gyors az ő lába, az ő lába.

Eltűnik a határba, a szél nem ér nyomába, nyomába.

Torzsa helyett fűzavesszöt, fűzavesszöt rágicskál.

A vadásznak a nyuszi, a vadásznak a nyuszi fittyet hány.

TAPSIFÜLES: Jaj, jaj, jön a farkas.

NYÚLAK: Jaj, jaj, szaladjunk. (Eltűnnek. Medve, farkas jönnek.)

MEDVE: Brum, brum. Nincsen jó mézecke. Alszik a méhecske. Mit csináljunk, farkas koma, hol lesz majd a nagy lakoma?

FARKAS: Nyúl úrfi ha erre jár, farkas koma rátalál. Addig pedig, Mackó bácsi, vacskort ide, azt kell rágni.

MEDVE: Honnan adjak, jó komám, pusztá az egész határ. Álmos vagyok, lefekszem. Brum, brum, ki se nyitom a szemem. (Indul vissza.)

MANCI (Jajgatva jön vissza.): Jaj. Istennem, nem találok az utat. Jaj, mi lesz velem.

FARKAS (meglátja): Ni-ni, Mackó, itt a nyúlacska. Mehetsz már, aludhatsz, szerencsés fő utat.

MANCI: Jaj, a farkas (medve visszajön), meg a medve. Jaj, ne bántsanak, kérem, én nem vagyok nyúlacska, csak egy kislány.

FARKAS (Megtapintja): Jó falat vagy!

MANCI (elhúzódik): Dehogy kérem, borzasztó sovány vagyok; a doktor bácsi tejet rendelt.

FARKAS: No, azt már nem iszod meg.

MANCI: Hát igaz, hogy tegnap nem akartam meginni, de ma este igazán megiszom, csak haza mehessek.

MACKÓ: Jaj de kedves, akár csak az én kis talpas bocsom. (A szemét törülgeti. Megfogja a farkast.) Ne bánts, komám. Nem nyúlacska! Gyere az én barlangomba. Majd felébredsz tavasszal, jóllakol majd nyúlakkal.

FARKAS: Menj csak magad, Mackókoma.

Itt lesz ma a nagy lakoma. (Kissé birkóznak. Kutyaugatás hallszik.)

FARKAS és MACKÓ: Tyűh, a vadász, siessünk. különben itt a végünk. (El.)

MAMCI: Jaj, édes jó Istenem, csakhogy megszabadítottál, soha nem vágyom semmire. jó a kisbaba, a malátacukorka. Jézuskától se kérek egyebet, csak a világos, meleg szobát, ahol anyu, apu ügyel reám. Jaj, hogy fázom, csak haza mehethék. (Leül, elalszik.)

SÁRIKA: Erre, erre, nagyságos úr! erre jártunk. Tessék csak, nagysága. Bodri is erre szaladt.

MAMA és APA: Manci! Manci!

SÁRIKA: Itt van, ugye, tudtam.

MAMA: Csakhogy megvan. Hála Istennek! Elaludt szegényke. Vigyük hamar, hogy teát főzsek neki.

APA: Majd vágok én neki jó csipős vesszöt.

SÁRI: Ne tessék bántani. Olyan jószívű, még rajtunk is akart segíteni.

APA: No. hát csak épen az a szerencséje.

(Vége.)

Miau! miau! kis cimborák.

Itt vagyok újra. No, még mindig nem vagyok megelégedve veletek. Még mindig sok a hátralékos kis cimborá. Nem szeretem ezt a dolgot. Nézzetek csak rá az Uj Cimborára. Milyen szomorú! Ugyan bizony miért? Megmondom őszintén. Azért, mert sok kis cimborá inkább török mé et vásárol, meg nápoi szeptet, ahelyett, hogy szépen összegyűjtené a lejecskéit és a hátralékokat kifizetné. Miau! miau! kis cimborák! *Ne várja senki, hogy érte menjenek az előfizetésnek, hanem küldje be mindenki postán.*

A jutalom.

Írta: Holstein Mária.

Erzsikék kertjének kellős közepén volt egy nagy, de nagy almafa. Azon az almafán minden esztendőben olyan alma termett, amelyik piros volt, mint az Erzsike arca, édes, mint az édes anyja mosolygása.

Az idén még csak kívánságból sem hajtott egy bimbócskát sem. Csak állt, bólogatott zöld levélkéivel nagy szomorúan. Ha az ember megállt és figyelmesen nézegette, mintha bocsánatot kért volna terméketlenségéért s barátságosan integetett messze terjedő ágaival, hogy bár pihenjünk árnyékában.

Erzsike szívesen vette a hívogatást, le is telepedett a bársony puha szőnyegre s ott elkezdett dudorászni egy szép altató dalt. Ki ismeri közületek. Pósa bácsi írta:

*Arany kertbe almafa,
Arany bölcső alatta,
Arany csengő muzsikál,
Arany mókus szundikál, stb.*

Találjátok ki, kinek énekelte? Hát bizony annak az ici-pici, igazi élő, síró babának, akit ott tartott az ölében. De a baba nem akart aludni, sírt rítt, ahogy a száján kifért. Erzsike felállt, táncolt vele. Addig jött, ment, addig ringatta ölében, hogy egyszer csak lezárult szeme az apróságnak és jóízűen elaludt, még mosolygott is álmában.

Erzsikének sem kell egyéb, szép óvatosan letette a bársonygyepre s egy-kettőre ő is mellé telepedett, Elfáradt. hát jól esett a puha szőnyegen nyújtózkodni. Amint ott heverész, felpillant a fára s elgondolja, milyen jó lenne, ha most egy szép piros alma az ő ölébe pottyanna, vagy az orrára, még azt is eltűrné. Vesznek ők eleget, de egy sem olyan édes, egy sem olyan piros, mint a nagy fa almája.

Tavaly mennyit vitt az iskolába. Minden gyermeknek adott. Igaz, itt van szeptember. Vége a vakációnak. Menni kell az iskolába. Mit is mondott a tanítónőjük, mikor búcsuzott tőlük?

— Meglátom, milyen hasznosan töltitek a szünidőt. Játsszatok, mert szükséges a játék, de dolgozzatok is!

Jaj, Istenem ő semmit sem csinált. Semmit sem dolgozott. Semmit sem tud felmutatni, pedig nem is játszott. Ezen aztán annyit tőprengett, addig búslakodott, hogy feje lehanyatlott a kis baba mellé és elaludt mélyen és álmodott hosszasan.

Azt álmodta, hogy beiratták az iskolába és fel is mentek, meg is kezdődött a tanulás. De csodálatos, nem a régi tanteremben ültek, hanem a kertjükben, a nagy almafa alatt.

A padok zöld bársonnyal voltak leterítve. Fiúk és leányok ültek benne nagy várakozással.

Egyszer csak megszólalt a csengő. Olyan szépen, ezüstösen csengett, mint valami vidám muzsika.

Jött a tanító néni egy dereshaju, mosolygó arcú bácsival. A gyermekek felálltak. A tanító-néni bemutatta a vendéget ilyen formán:

Kedves gyermekek! Vizsga után amint búcsuztunk, lelketekre kötöttem, hogy töltsétek a szünidőt hasznosan. Most számon kérem tőletek, hogy mit csináltatok. Aki legnagyobb hasznára vált szüleinek vagy másoknak, azt Szeptember bácsi megjutalmazza.

— Szeptember bácsi? milyen furcsa név!

Egyszerre mindenki a mosolygó arcú bácsira nézett. Hogy átváltozott egy szempillantás alatt, árnyas ruhája a legdrágább gyümölcsökkel díszítve borította széles vállait. Kezében gyönyörű kosarat tartott, telve szőlővel, mosolygó almával, kéklő szilvával s még sok más mindennel.

— Nő, csak álljatok fel sorba s mondja el mindenki, hogy mi jót cselekedett, egész hosszú vakáción — biztatta kedvesen mosolyogva a gyermekeket.

— Ebből a kosárból is kap jutalmat, de a legszebb onnan felülről hull majd az ölébe.

A gyermekek tekintete egy szempillantás alatt a fa tetején csüngött. Erzsike oda is nézett, hát majdnem kiáltott örömebe, mikor látta, hogy a nagy fa felső ágai rakva vannak csoda szép piros almákkal. Mindenik alman egy apró kis tündérke ül és vidáman kacagva integet.

Nosza, felugráltak a gyermekek, mindenik első akart lenni a dicsekvésben, hogy ő kapja a szép piros almákat.

— Én varrtam a babámnak!

— Én takarítottam a szobában!

— Fát vágtam anyámnak!

— Vizet hordtam!

— Gyomláltam! — kiabáltak össze-vissza.

— Hát te, Erzsike? Neked nincs mondanivalód?

Erzsike szégyenkezve állott ott és szemlesütve vallotta be, hogy ő egész nyáron semmit sem dolgozott, csak ezzel a kis gyermekkel játszott.

— Testvéred? — kérdezte gyöngéden Szeptember bácsi.

— Nem. Idegen kislány.

— Idegen bizony — kiabált felülről egy apró tündérke. Mondjam el a történetét?

— Halljuk, halljuk! — kiabáltak valamennyien.

— Zúgott a szél, mennydörgött, villámok cikáztak minden felől. Aztán esett, mintha öntötték volna. A sötétben még látni sem le-

hetett. Egy kunyhócskában lakott ez a csöppség özvegy édesan jával. Másnap a házacskának csak a helye látszott. Elsöpörte a zivatar, az árvíz mindenestől fogva. Az édesanya ott gubbasztott megmentett gyermekével. Nem volt sem párnájuk, sem egy falat kenyerek. Erzsi arra ment, meglátta, megmondta jó szüleinek. A jó emberek magukhoz vették. Most az asszony munkába jár. Erzsike ügyel kis gyermekére, pedig sok baj van vele. Más gyermek még a testvérét sem őrizné olyan hűségesen, mint ő a kis idegent.

— Neked adom a jutalmat. Te cselekedted a legjobbat, a leghasznosabbat, mert másont segítettél — szólt Szeptember bácsi.

Azzal úgy ömlött a sok jó minden az Erzsike kötényébe. A kis tündérek úgy dobálták a szép piros almákat, hogy csupa gyönyörűség

volt... Egy épen az Erzsike orrára esett, amint az előbb kívánta. Nagyot koppant, de csodálatosképpen egy cseppet sem fájt. Hanem azért mégis fölébredt. Hát csak egy sárga levél esett az orrára.

Erzsike a kis gyermekre nézett! Még mindég ott aludt mellette. Megölelte, rámosolygott, aztán olyan nyugodtan gondolt szeptemberre és az iskolai év kezdetére, mint aki jól végezte dolgát.

Vajjon, kedves kis olvasóim, ha töletek számon kérnék, hogy számoltok be a vakációról?

A ti lelketek is gyarapodott szeretetben, mint az Erzsikéé. Használtatok-e otthon, vagy másoknak bár egy jó szóval?

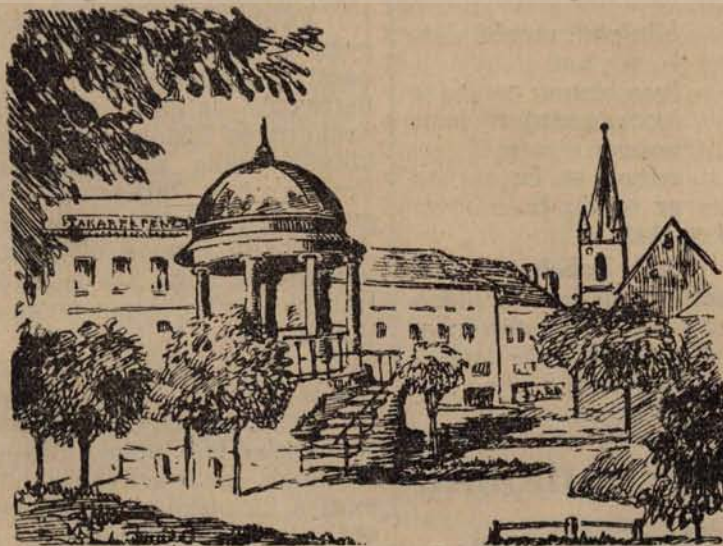
Akkor a jutalmatok nektek is az lesz, mint Erzsikének, az igaz lelkinyugalom.

Zenélőkút a Margitszigeten.

Tárgu-Mureş városában hajdan minden délbent megszólalt a Főtéren a muzsikáló kút. Még sokan emlékeznek az öregebb emberek közül a Főtéren felállított *Bodor-féle kútra*.

Bodor Péter, székely ezermester 1722-ben születet egy Küküllő parti faluban. Már gyer-

séggel, amit a kút és más találmányai hoztak számára, hanem dicsvágyból, vagy pedig meggazdagodási vágyból pénzhamisításba kezdett. A pénzhamisító gépet is furfangosan helyezte el, háza küszöbe alá, ahol lakott. Mikor valaki belépett, mindig egy darab pénzt készített,

A hajdani Bodor-kút Târgu-Mureş főterén.

mekkorában sok ügyes játékot készített, a víz partján felállított malmának csodájára jártak a falubeliek. Nem lehet tudni, hogy a Târgu-Mureşen felállított zenélőkútát kinek a megbízásából építette *Bodor* Péter. Bizonyos azonban, hogy Európa-szerte híre volt a zenélőkútnak és messzi földről csodájára jártak. A székely ezermester nagyon kalandos természetű volt. Nem elégedett meg azzal a dicső-

mert a lehajló küszöb működésbe hozta a gépezetet. A vége aztán az lett, hogy *Bodor* börtönbe került.

Mielőtt börtönbe vitték azt a kívánságát fejezte ki, hogy megegyszer megnézhesse az általa készített muzsikáló kútát. Leengedték a kút alatt levő üregbe és rövid ott tartózkodás után *Bodor* Péter bevonult a börtönbe, hogy büntetését kitöltse. Ezután többet a kút soha sem

szólalt meg. Ugy látszik, hogy feltalálója, mikor utoljára ott volt elrontotta szerkezetét.

Bodor-kútja még azután is sokáig állott Târgu-Mureş Főterén, míg a város rendezése következtében lebontották. Most a kútat újból felépítették, *Budapesten* a gyönyörű *Margit-sziget* egyik szép helyén. A kútat régi képek és a kút meglevő darabjai alapján állították össze, zenélő szerkezet is van benne. Azt természetesen nem lehet tudni, hogy milyen volt a régi kút zenélő szerkezeete, ezért a margitszigeti kútnak újszerű muzsikáló gépezetet készítettek.

A székely ezermester feltaláló műve halála után tehát megint elkészült. Sokan járnak csodájára és így Budapest idegenforgalmának egyik jelentős tényezőjévé vált.

Eszperantó nyelvtanfolyam

Vezeti: **Kormos Jenő.**

Most, hogy megtanultátok jól a szavakat a „La vulpo kaj la cikonio” c. történetből — le is tudjátok eszperantóból magyarra fordítani —, most próbáljátok a múlt számban közölt rövid kis magyar összefoglalást — a jelen számban közölt szavak alapján — magyarból eszperantóra fordítani.

mese = fabelo	büntetni, megbüntetni
görög = greka (mel- léknév)	= puni
Esopus = Ezopo	igen bizony = jes ja
természet = naturo	igazságosan = juste
hasonló = simila	nagyon = tre
senki = neni	vajjon = ĉu
	ez = tiu ĉi
	kedvelni = ŝati

Figyelmeztetés! Az ötödik leckében a szavak közt tévedés csúszott be. Nézzetek utána s keressétek ki ezt a szót: *robo*. Jelentése nem szoknya, hanem *ruha*. A hetedik lecke legelején is van egy értelemzavaró hiba: nem *előképzés*, hanem *előképzők* a helyes szó.

DALOLJATOK, KIS CIMBORÁK

Már ezután így élem világom...

Már ezután így élem világom:

Kis kalapom a szememre vágom.

Kis kalapom a szememre vágom,

Csak a szabadságos kis könyvem sajnálom.

Humor.

Szülő (az osztályfőnöknél érdeklődik): Tanár úr kérem, kis fiam az Abelesz...

Tanár: Nekem nem tanítványom. Bizonyára a B-be lesz...

Bemutakozó

Már levélben is bemutatkoztunk, de most elküldjük a fényképünket is. Nevünk: Csutak Jolánka és Őcsi. Braşovban lakunk

KIS CSERKÉSZEK

Kedves farkaskölyök cimborák!

Az Új Cimborá múlt számában már találkoztunk és most mint ismerősöket üdvözöllek benneteket. Sőt valamit még megsúgok, ezentúl minden második számban írni fogok valamit arról, ami a farkaskölykökre és az ő munkájukra vonatkozik.

Vajjon kik azok a Farkaskölykök? A Căpuşul Mic-i táborban azt mondta egy falusi bácsi a tiszteletes úrnak: — Mán nézze meg a tiszteletes úr ezt a gyerkőcöt, — (rámutatott Szekernyés Pistára), aszongyák, hogy farkaskölyök, pedig szakasztott olyan mint az én Pestám. Egy farkasnak sose lesz ilyen magunkszőrű kölyke. — Bizony köztetek is nagyon sokan vannak olyanok, akik nem tudják elgondolni, hogy kik is azok a farkaskölykök. Hát én megpróbálom megmagyarázni. Baden Powel (olv. Bédn Poól) bácsi, a népszerű Bi Pi, aki a cserkészetet megalakította, ti reátok is gondolt kicsi elemista és gimnazista cimborák. Ha még kicsik vagytok arra, hogy cserkészek lehetnétek, legyetek farkaskölykök. Vidámak, daloskedvűek, bátrak és óvatosak, mint a farkaskölykök, amelyek ott élnek az erdők mélyén. Három dolgot kell jól tudnotok ahhoz, hogy jó farkaskölykök legyetek: ordítani, játszani és dalolni, de mind a hármat fegyelmetten. És ahogy a farkaskölykök engedelmeskednek a farka törvényeinek és az öreg farkasoknak, nektek is engedelmeskedni kell a törvényeknek és az öreg farkasok (parancsnokok, nagy cserkészek) parancsainak és ha valamit mond az öreg farkas, azt habozás nélkül azonnal meg kell tenni, mert nem tudhatod soha, hogy az engedelmeség milyen veszélyt hártott el felőled. (Folytatjuk)

MARCELLA NÉNI POSTÁJA

Kis cimborák, ha más városba mentetek iskolába, vagy elköltözködtök, a címváltozást a kiadóhivatallal rögtön közöljétek.

Nits István, Fratelia. Levél ment a nyári levélre. — *Darvas Istvánné Mercurea-Ciuc.* Sok minden akadályoz a menetelben, most készülünk Clujon is a II-ik országos nagy rajzkiállításunkra. Ha el is halasztanám az utat most, egy más időpontban sikeresebb lesz a találkozásunk. — *Vámszer Géza, Mercurea-Ciuc.* Ha most nem is tudnék hamarosan menni, azért a kiállításra bevesszük az ottaniak rajzait is — a megbeszélés alapján. Gondolom 70—80 rajz képviselni fogja az iskolát. — *Földcs Zoltán, Ogra.* Elképzelem, hogy meggyűlt az új évkezdéssel a munkája. *A további eredményes toborzásáért* hálás köszönetünk. — *Bilkay Gizella, Dobra.* Jó most úgye a szülő hazájában? Látom ám, hogy az Uj Cimborára is gondolt. A szüreti cikk azonban már az ideai közlésekről lekésett, így jövőre marad. *Az időszerű cikkeket 2—3 hónappal* előbb be kell küldeni, mert anyaghalmoz van. A színdarabok, ha jók, küldje csak be. Az „Eltévedt“ együtt jött a szüreti cikkel? Mivel erre ualás nem történt és név sincs aláírva. Kérünk rá választ mielőbb! — *Ónody Rózsa, Turda.* Levelét vettem. Sajnálom, hogy úgy történt, ahogy történt. A kiadóhivataltban jelenleg más nyugta-nyomtatvány nincs. A kérdéses kitélt ki kell húzni s felébe írni, az alkalmasabb szót. Sok sikert, illetőleg: több sikert a továbbiakban! — *Vámszer Márta, Mercurea-Ciuc.* Örültél a rajzodnak, amely a címlapon jelent meg. Apukád által azt üzened, hogy most még jobbat is tudnál rajzolni. Nos lássuk Vámszer Márta! — *Vámszer Géza III. o. t.* A megfejtés a sorsoláson részt vesz. A toborzóba beállsz-e te is pajtás? — *Szakáll István III. g. o. t., Cristur.* Leveledből látom, hogy nem aludtál, de ugyancsak törted a fejed legutolsó levélváltásunk óta. Az eredmény: Az őszi versed. Nem lehet mondani — legényke — mert vannak jó rímeid is. Ugy látszik a verstant át-átforgatod. Mindenesetre az Önképző körödnek is mutasd meg. Szeretném, ha a téli toborzó versenyen a Kör is résztvenne. — *Szekelyhidy Marianne III. el. o. t., Aiud.* Szép kis levélkédnék nagyon örülök — de a fényképnek is amit küldtél. Milyen kedves a sok virág körülöttem! Amiért magántanuló vagy, nem kell lemondani az Uj Cimboráról kislány, ha anyukádat megkéred jártni fogja neked továbbra is. Ha Aiudra megyek, szeretnék beszélni veled. — *Léderer Éva II. gimnáziumi o. t., Cluj.* Leles tagja vagy olvasótáborunknak. A szombat délutáni találkozókat is látogatod és jól érzed magad a többi Uj Cimborá között. Verset is irtál az Az Uj Cimboráknak:

„Uj Cimborát szeretem, a meséit kedvelem.
A nehéz rejtvényeken, sokat töröm a fejem.
Szívesen olvasom még a Jan Wolsky regényét.”

Ügyes kislány vagy Léderer Éva. A rejtvényeid a sorsoláson részt vesznek. — *Salamon gyerekek Cluj.* A szombat délutáni találkozókra ti is szívesen eljártok. Léderer Éviékkal nagy rokoni szeretetben éldegéltek együtt. *Sohasem civakodtok, mindenben megértitek egymást. Ez szép és követésre méltó erény.* — *Vincze József III. g. o. t. Brasov.* A legutóbbi találós képet nagyon ügyesen fejtetted meg. A fogalmazás is jó, közlésre kerül. — *Bethlen Katinka, Tartalmas* hosszú leveledet kétszer is elolvastam. Sok gondom, sok bajom között igazán felvidított. Hogyne vidított volna fel, mikor a sorok közül kiolvasom azt a nagy lelkesedést, érdeklődést amellyel az Uj Cimborá minden megmozdulását figyeled s azokba részt is veszel. Adja Isten, hogy ez a lelkesedés, érdeklődés egész életeden végig kísérjen. A megfejtés a sorsoláson részt vesz. A találós képek megfejtése sorra kerül. Látom az új rejtvény szerkesztésnél Solyom Pistával versenyzel. De ennek ő nagyon örül. A mellényforma ügyes és jól sikerült. — *Béldi Margit, Diciosanmartin.* Levelednek igen örültem. Rég nem irtál már, azóta az írásod is nagy változáson ment át. Egész nagyosan írsz. Az őszei országos rajzkiállításunkról érdeklődsz. Az Isten segítségével november végére tervezzük a cluji országos kiállítást. Erre 14 évig lehet rajzokat küldeni. 14 évtől felfelé pedig Uj Cimborára vonatkozó plakátokat tetszés szerinti nagyságban. Öcsikédtől már régen várjuk a rajzokat s tőled is valami ügyes szellemes plakátot. A mult számunkban üzenet ment számodra olvastad-e? — *Szeleczyk Misi III. el. o. t., Baia-Mare.* Megírtad Misikém az első levelet. Nem volt kicsi dolog azt már az első percben láttam. De megbírkóztál a feladattal. S első leveledben mindjárt a találós képek megfejtésével mutatkoztál be. Irod, hogy te állami iskolába jársz s így magyarul nem tudsz még jól írni. Sebaj Misi! — megtanulsz. Amint látom igyekezet van benned. — *Satumare: Nemes István, Csiszár Lacika, Markovits Etike, Bartha Margit, Persenszky Zsuzsó, Takács Attila, Kaufmann Eliz és Öcsi, Segall Anti, Róth Gyula, Rottenberg Boriska, Eröss Ágica, Demkő Kató, Sziky Ádám unokái, Jakab Ágica.* Uj kis olvasók vagytok most lépettek olvasótáborunkba. Szeretettel fogadunk közeink. Isten hozott benneteket. — *Berger Éva, Gerendás Etuka, Salamon Zsuzsóka, Bernáth Ági és Éva, Berger Anci, Farkas Ágica, Grünfeld Baba, Schwartz Laci, Klein Ágneska, Steiner Lia, Rosenfeld Anci, Köves Magdus.* Küldtünk nektek mutatványszámokat, olvassatok el figyelemmel. S ha megtetszik nektek és szüleiteket megkérítek bizonyára meg is rendelik nektek ezt

a kis ujságot. — Nagy Ali III g. o. t., Satumare. Leveledet vettem. Nyugodj meg Ali, az volt az I. díj a toborzásban, amit te kaptál. Remélem karácsonytól kezdve, ismét rendszeresen fog járni neked az ujság? A találós kép megfejtése jól sikerült. *Iszlay Erzsébet, Matild és Jenőke, Dumbraveni.* Leveleteket megkaptam. Örültek nagyon a szerkesztői üzenetnek. Az Uj Cimborá minden egyes levélre mindenkor válaszol. A megfejtést a sorsoláson részt vesz.

Játék is, rajz is.

A rajzokat tervezte: *Bilkay Gizella* tanítónő.

Ugy-e milyen pompás mulatságot szereztek ez a rovat? Most már van bárányok, gidó, s kutyátok, most jön a ló. De még ezután milyen érdekes állatok jönnek!

Az Uj Cimborá II. országos gyermek-rajzkiállítása Clujon.

Megírtuk már, hogy a tél folyamán a Cluj-i kis cimborák kerülnek sorra. Most nekik rendez a szerkesztőség szindarab előadást és nagy rajzkiállítást. A „Zizi” című III. felvonásos gyermek-perettet szándékozik előadatni az Uj Cimborá a helyi kis olvasók köremüködésével. Az előadást megelőzőleg november hó folyamán országos gyermek-rajzkiállítás lenne, amelyre a rajzokat máris lehet beküldeni. Nov. 15-e a rajzok beküldésének határideje.

A rajzkiállítás résztvevőinek nem határozuk meg, hogy milyen rajzokat küldjenek be. Lehet tetszés szerint, saját elképzelésükből rajzolni, lehet természet után. Megrajzolhatnak egy-egy mesét. *De aki tudja, próbája meg rajzolni a falujának, vagy vidékének a népviseletét, népszokásait.* Szülőknek, fel-

nötteknek a rajzolásnál nem szabad segíteni, a bírálóbizottság ezt ugyanis észreveszi s az ilyen rajzokat nem engedi kiállításra.

A rajzkiállítók korhatára I. elemitől IV. gimnáziumig terjed.

A nyertesek között, mint a múlt esztendőben is, több értékes jutalmat osztunk ki.

FEJTÖRŐ

Rovatvezető: *Sólyom István.*

Betűrejtvény.

Beküldte: *Kárpási Egon* II. g. o. tan. Cluj.

SZ	SZ	SZ
SZ	SZ	SZ
SZ	SZ	SZ

Megfejtési határidő: 1936 november 5. A megfejtők között jutalomkönyveketsorsolunk ki.

A 26-ik számban közölt rejtvények megfejtése a következő: 1. Szélmalomrejtvény: Sok beszédnek sok az alja. 2. Pótlórejtvény: Mécs László.

A 27-ik számban közölt rejtvények helyes megfejtése: Betűrejtvény: Körték. 2. Kockarejtvény: Kapa. 2. Alak. 3. Papa. 4. A kar.

Megfejtést küldtek be: Biró Kató, Vincze József, Németh Bözsi, Iszlai Erzsébet, Matild és Jenőke, Bálint Károly, Kovács Judith, Nagy Ferencz, Török Márta, Nyáguly Magda, Gálffy Gábor, Hercz Elli é Ervin, Bethlen Katalin, Csutak Jolánka, Léderer Éva, Salamon gyerekek, Pataki Béla és Henter Béla.

Nyertesek lettek: Németh Bözsike és Léderer Éva.

Kérjük magyarországi előfizetőinket, hogy előfizetési díjaikat, a „Studium” könyvkiadó R. T.-hoz, Budapest, Kecskeméti-u. 8. sz., az Uj Cimborá számlájára szíveskedjenek befizetni Új előfizetések ugyanott eszközölhetők.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és 10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ck. Amerikában 300 lej.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:

TELEKY DEZSÓ és SIMON SÁNDOR.

Minden cikkért a szerzője felelős.

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj.